

بررسی توسعه کانوپی در سویا به عنوان کشت دوم

Investigating canopy development in soybean as second crop

حسین سلیمان زاده^۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۳/۱۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۴/۱۵

چکیده

یکی از ویژگی‌های منحصر به فرد گیاهان، تبدیل انرژی نور خورشید به انرژی شیمیایی می باشد. توسعه و بسته شدن سریع کانوپی در گیاهان زراعی نیز سبب افزایش دریافت تشعشع خورشیدی شده و ممکن است منجر به بهبود عملکرد این محصولات گردد. بدین منظور مطالعه‌ای جهت بررسی تاثیر بهبود توسعه کانوپی بر عملکرد دانه سویا و تعیین صفات موثر بر بهبود توسعه کانوپی سویا با استفاده از هشت رقم سویا به نام‌های استیل، بی پی، جی کا، کلارک، ویلیامز، هاییت، هارکور، هیل در طی آزمایش مزرعه ای در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سال ۱۳۹۰ اجرا شد. نتایج نشان داد که سرعت توسعه کانوپی تاثیر معنی داری روی عملکرد دانه دارد ($P > 0.01$) و ارقامی که کانوپی خود را سریع تر توسعه دادند عملکرد دانه بیشتری نیز تولید کردند. صفات شاخص سطح برگ و تجمع ماده خشک در شروع فاز نمایی رشد، سرعت نسبی گسترش سطح برگ و سرعت نسبی تجمع ماده خشک تا توسعه کامل کانوپی، متوسط سطح هر برگ و نسبت سطح برگ تا توسعه کامل کانوپی به عنوان صفات موثر بر توسعه کانوپی سویا شناسایی شدند.

واژه‌های کلیدی: سویا، قدرت نامیه بذر، توسعه کانوپی، عملکرد دانه.

مقدمه

تبدیل انرژی نور خورشید به انرژی شیمیایی یکی از ویژگی‌های منحصر به فرد گیاهان است. اگر یک گیاه بخواهد از انرژی نور خورشیدی به طور کارآمدی استفاده نماید بایستی حداکثر تشعشع توسط بافت‌های سبز آن جذب گردد. در اوایل فصل رشد که گیاه هنوز سبز نشده است و نیز زمانی که پوشش زمین توسط گیاه کامل نگشته است بخش بزرگی از تشعشع خورشیدی در اثر برخورد با زمین تلف می‌شود. قسمت اعظم رشد گونه‌های پربازده نیز در ابتدای فصل رویشی در جهت توسعه سطح برگ هاست و در نتیجه می‌تواند از تشعشع خورشیدی با کارایی بیشتری استفاده نمایند (کوچکی و سرمدنیا ۱۳۷۹). بنابراین توسعه و بسته شدن سریع کانوپی گیاه می‌تواند منجر به کاهش اتلاف تشعشع خورشیدی شده و افزایش عملکرد گردد. در این زمینه از اواسط دهه ۱۹۹۰، مفهومی به نام قدرت اولیه مطرح شده است. (Lopez-Castaneda et al., 1995 and 1996; Rebetzke and Richards, 1999) که به معنی رشد سریع گیاهچه می‌باشد. البته مفهوم قدرت اولیه تا حدودی با مفهوم بسته شدن سریع کانوپی متفاوت است. قدرت اولیه، تولید ماده خشک و سطح برگ را در بخش آغازی مرحله نمایی رشد در نظر می‌گیرد، در حالی که اصطلاح بسته شدن کانوپی در مورد رشد گیاه زراعی در کل مرحله نمایی رشد به کار می‌رود (سلطانی و گالشی ۲۰۰۲)، ولی به طور کلی می‌توان این دو مفهوم را یکی در نظر گرفت.

توسعه کانوپی گیاهان زراعی در اوایل فصل رشد و قبل از بسته شدن کانوپی، اصطلاحاً مرحله نمایی رشد نامیده می‌شود. در این مرحله سرعت رشد بوسیله توانایی کم گیاهچه در دریافت نور محدود می‌شود. با این وجود سایه اندازی در این مرحله اندک است و اکثر برگ‌ها در اشباع نوری یا بالاتر از آن عمل فتوسنتز را انجام می‌دهند و سرعت جذب خالص زیاد می‌باشد (Wilson, 1983). در طول این مرحله، بخش اعظم مواد فتوسنتزی برای ساخت سطوح فعال از نظر فتوسنتز (برگ‌ها و

ساقه‌ها) مصرف می‌شود تا حداکثر تشعشع خورشیدی توسط بافت‌های سبز گیاه دریافت گردد. چون اگر نور قابل استفاده توسط کانوپی گیاهی در یک لحظه معین دریافت نشود از دسترس گیاه خارج می‌شود. مرحله نمایی رشد ناشی از پس‌خور مثبت گسترش سطح برگ بر سرعت رشد است. با افزایش سطح برگ، دریافت نور و فتوسنتز افزایش می‌یابد و بنابراین سرعت رشد که شامل رشد برگ هم هست افزایش پیدا می‌کند. این حالت (مرحله نمایی رشد) تا زمانی که کانوپی به مرحله پوشش کامل برسد و از اینرو دریافت نور کامل گردد، ادامه می‌یابد (Loomis and Connor, 1992). در طی مرحله نمایی رشد، پویایی شاخص سطح برگ و وزن خشک گیاهان زراعی در مقابل زمان یا نیاز حرارتی می‌تواند بوسیله معادله زیر توصیف شود (سلطانی و گالشی ۲۰۰۲):

$$y = \alpha e^{\beta t}$$

y = وزن خشک یا شاخص سطح برگ

α = شاخص سطح برگ یا وزن خشک در شروع مرحله نمایی

رشد

β = سرعت نسبی گسترش سطح برگ یا سرعت نسبی تجمع

ماده خشک (رشد)

t = زمان حرارتی (درجه-روز رشد)

اهداف این تحقیق، تعیین میزان همبستگی بین قدرت نامیه بذر، سرعت توسعه کانوپی و عملکرد دانه و تعیین صفات موثر بر توسعه کانوپی در سویا بود.

مواد و روش‌ها

در این آزمایش از هشت رقم سویا به نام‌های استیل، بی پی، جی کا، کلارک، ویلیامز، هاییت، هارکور، هیل استفاده شد.

آزمایش مزرعه‌ای

این آزمایش در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۴ تکرار در سال زراعی ۱۳۹۰ انجام شد. کشت اول مزرعه در زمین مورد آزمایش، گندم بود. کنترل علف‌های هرز به صورت

LAI = $e^{-K \cdot LAI}$ که در آن F = درصد توسعه کانوپی، شاخص سطح برگ، e = پایه لگاریتم طبیعی که مساوی ۲/۷۱۸۲۸ می باشد و K نیز ضریب استهلاک نوری یا کاهش تشعشع می باشد. جهت محاسبه درصد توسعه کانوپی تا توسعه کامل آن، در هر نمونه برداری پس از تعیین شاخص سطح برگ، مقدار آن در معادله مذکور قرار می گرفت و زمانی که مقدار F (درصد توسعه کانوپی) به ۳۰٪، ۶۰٪ و ۹۰٪ می رسید روز از کاشت تا زمان مذکور محاسبه و به ترتیب به عنوان روز از کاشت تا ۳۰٪، ۶۰٪ و توسعه کامل کانوپی در نظر گرفته می شد. برای محاسبه شاخص سطح برگ و وزن خشک گیاهچه در شروع فاز نمایی رشد، سرعت نسبی گسترش سطح برگ و سرعت نسبی تجمع ماده خشک تا توسعه کامل کانوپی، از رابطه $y = \alpha e^{\beta x}$ در قسمت مقدمه بحث شد) استفاده گردید. محاسبه سرعت تولید برگ تا توسعه کامل کانوپی، از طریق رابطه رگرسیون صورت گرفت. بدین صورت که در تمام نمونه برداری ها تا پوشش کامل کانوپی، تعداد روزهای از کاشت به عنوان متغیر مستقل در محور Xها و تعداد برگ های هر نمونه به عنوان متغیر وابسته در محور Yها قرار گرفتند. شیب خط رگرسیون بدست آمده، سرعت تولید برگ را نشان می داد. به منظور محاسبه سطح برگ های انفرادی تا پوشش کامل کانوپی، در تمام نمونه برداری هایی که تا پوشش کامل کانوپی صورت گرفت، میزان سطح برگ هر نمونه بر تعداد برگ همان نمونه تقسیم شد و میانگین ارقام بدست آمده نشان دهنده متوسط سطح برگ های انفرادی تا توسعه کامل کانوپی بود. برای تعیین نسبت سطح برگ تا توسعه کامل کانوپی نیز میزان سطح برگ هر نمونه بر وزن خشک همان نمونه (در تمام نمونه برداری های انجام شده تا زمان توسعه کامل کانوپی) تقسیم گردید و میانگین ارقام به عنوان نسبت سطح برگ در نظر گرفته شد.

در مرحله نهایی از هر کرت مساحت ۲ متر مربع با داس برداشت و عملکرد دانه (بر اساس ۱۴ درصد رطوبت) تعیین شد.

دستی و در چهار نوبت صورت گرفت. میزان ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار کود فسفات آمونیوم قبل از کاشت استفاده شد به دلیل استفاده از باکتری ریزوبیوم ژاپونیکوم، کود نیتروژن استارتر به میزان ۲۵ کیلوگرم در هکتار در زمان کاشت استفاده شد. برای ارقام سویا هر کرت شامل ۱۰ ردیف به طول ۵ متر، فاصله بین ردیف ها ۴۰ سانتی متر و فاصله دو بوته روی ردیف ۵ سانتی متر در جهت شمالی - جنوبی در نظر گرفته شد. کاشت به صورت دستی با عمق یکسان برای همه ارقام پس از آماده شدن زمین در تاریخ ۱۰ تیر ماه انجام شد. به منظور بررسی خصوصیات کانوپی، در طول فصل رشد از دو هفته پس از سبز شدن تا انتهای فصل رشد هر ۸ روز یکبار نمونه هایی از ۵۰ سانتی متر طولی از ردیف های کناری و در قسمت هایی که در مجاورت ردیف های منظور شده برای اندازه گیری عملکرد نبودند با در نظر گرفتن حاشیه در طرفین آنها و محل های نمونه برداری قبلی، برداشت شد. تمام نمونه برداری ها در زمان ثابتی از روز (حدود ساعت ۹ صبح) انجام شد. کلیه نمونه ها پس از خارج کردن گیاه کامل از خاک همراه با ریشه در کیسه پلاستیکی قرار گرفتند و سریعاً به آزمایشگاه منتقل شدند. در آزمایشگاه قسمت های هوایی از منطقه یقه قطع شده و تعداد برگ ها شمارش شدند. برای محاسبه شاخص سطح برگ، از دستگاه سطح برگ سنج (DELTA-T) و با استفاده از نرم افزار DIAS استفاده شد. در پایان هم برای محاسبه تغییرات وزن خشک، قسمت های مختلف گیاهان (برگ، ساقه و اندام های زایشی) در آونی با دمای ۷۲ درجه سانتیگراد قرار داده شد و تا زمانی که تغییری در وزن خشک نمونه ها مشاهده نشد در آن باقی ماندند. برای اندازه گیری وزن خشک نیز از ترازویی با دقت ۰/۰۱ استفاده شد و بر حسب گرم در متر مربع تعیین گردید. برای بررسی توسعه کانوپی در ارقام سویا هر هفته با استفاده از دستگاه تشعشع سنج میله ای در پایین و بالای کانوپی، میزان تشعشع اندازه گیری می شد و پس از تعیین ضریب استهلاک نوری، جهت تعیین درصد توسعه کانوپی از رابطه زیر استفاده شد:

تجزیه و تحلیل داده ها

داده‌های آزمایش مزرعه ای بصورت طرح بلوک‌های کامل تصادفی با استفاده از نرم افزار کامپیوتری SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. مقایسه میانگین‌های هر صفت با استفاده از آزمون دانکن و در سطح احتمال ۵٪ انجام شد. همبستگی بین صفات مورد مطالعه توسط رویه Proc CORR از برنامه SAS محاسبه شد (سلطانی ۱۳۷۷).

نتایج و بحث

توسعه کانوپی تا بسته شدن و ارتباط آن با عملکرد دانه
روزهای تا رسیدگی به مراحل مختلف توسعه کانوپی و همچنین صفات موثر در توسعه کانوپی در بین ارقام سویا اختلاف معنی‌داری نشان داد (جدول ۱). در بین ارقام سویا، رقم ویلیامز فاصله زمانی کاشت تا ۳۰ درصد توسعه کامل کانوپی (۱۶/۱ روز) را زودتر از سایر ارقام طی کرد. هر چند از این نظر با ارقام استیل، بی پی و جی کا اختلاف معنی‌داری نداشت. پایین‌ترین سرعت توسعه کانوپی در این مرحله هم مربوط به رقم هیل بود رقم مذکور ۲۸/۴ روز پس از کاشت به ۳۰ درصد پوشش کامل رسید. اختلاف ارقام از کاشت تا توسعه ۶۰ درصد کانوپی نیز تقریباً مانند مرحله قبل بود و ارقامی که زودتر به توسعه ۳۰ درصدی کانوپی دست یافته بودند این مرحله را نیز سریع‌تر طی کردند و بالعکس. البته سرعت توسعه کانوپی در این مرحله نسبت به مرحله قبل برای ارقام استیل و کلارک بیشتر و برای ارقام هارکور و جی کا کمتر شده بود که احتمالاً دلیل آن واکنش متفاوت ارقام به عوامل محیطی بویژه دما بوده است. در مرحله پایانی توسعه کانوپی، یعنی روز تا پوشش کامل کانوپی نیز ارقام ویلیامز و هارکور به ترتیب با میانگین ۴۰/۱ و ۴۰/۸ روز نسبت به سایر ارقام برتری داشتند هر چند اختلاف آن‌ها با ارقام کلارک، استیل و بی پی از لحاظ آماری معنی‌دار نبود. ارقام هیل و جی کا نیز مثل مراحل قبل عمل کرده و به همراه رقم هایت دیرتر از سایر ارقام پوشش کانوپی خود را کامل کردند.

همانطوریکه ملاحظه می‌شود ارقامی که زودتر کانوپی خود را توسعه دادند، عملکرد دانه بالاتری نیز داشتند (جدول ۱). که نشان دهنده اهمیت استقرار سریع گیاهچه‌ها در سویا می‌باشد. راوسون و هیندمارش (Rawson and Hindmarsh, 1983) نیز گزارش کرده‌اند که در غلاتی که در مناطق گرمسیری رشد می‌کنند، پتانسیل عملکرد تا حدود زیادی در طی دو تا سه هفته اول بعد از کاشت تعیین می‌شود، از این رو توسعه سریع گیاهان جوان یک صفت مفید است زیرا میزان دریافت نور را افزایش می‌دهد.

شاخص سطح برگ و وزن خشک گیاهچه در شروع فاز نمایی رشد

از نظر شاخص سطح برگ و وزن خشک گیاهچه در شروع مرحله نمایی رشد، اختلاف معنی‌داری بین ارقام مورد مطالعه مشاهده شد (جدول ۱). بیشترین و کمترین شاخص سطح برگ و وزن خشک گیاهچه در شروع فاز نمایی رشد به ترتیب در رقم جی کا (۰/۵۴۰ و ۱۵/۳۹۶ گرم در مترمربع)، و رقم هیل (۰/۱۹۲ و ۶/۵۰۴ گرم در مترمربع) مشاهده شد (جدول ۱). علت اختلاف ارقام سویا در شاخص سطح برگ و وزن خشک گیاهچه در شروع مرحله نمایی رشد، تفاوت در سرعت جوانه زنی یا اندازه بذر آنها بود، به طوری که رقم جی کا با وجود داشتن بذرهای کوچک ولی به دلیل سرعت جوانه زنی بالا، سطح برگ و وزن خشک گیاهچه بالایی داشت. ارقام ویلیامز و هایت نیز با وجود سرعت پایین در جوانه زنی تنها به علت اندازه بذر بزرگ‌تر، سطح برگ و وزن خشک گیاهچه بالایی داشتند، در حالی که رقم هیل به دلیل سرعت پایین در جوانه زنی و اندازه بذر کوچک‌تر، ضعیف‌ترین رقم در این مرحله بود (داده‌ها آورده نشده‌اند). سلطانی و گالشی (۲۰۰۲) نیز عنوان کردند که شاخص سطح برگ و وزن خشک گیاهچه در شروع مرحله نمایی رشد به اندازه و قدرت بذر بستگی دارد و سبز شدن سریع، یکنواخت و کامل بذور در مزرعه ممکن است موجب بهبود صفات مذکور گردند.

متوسط سطح هر برگ تا توسعه کامل کانوپی

تفاوت بین ارقام سویا از نظر متوسط سطح برگ تا توسعه کامل کانوپی کاملاً معنی دار بود (جدول ۱). میانگین سطح هر برگ در این مرحله در ارقام مورد بررسی سویا ۱۲/۷ سانتی متر مربع بود که دامنه ای از ۵/۶۴ (رقم هیل) تا ۸/۴۹ سانتی متر مربع (رقم استیل) داشت (جدول ۱). اختلاف ارقام مورد مطالعه از نظر متوسط سطح هر برگ تا توسعه کامل کانوپی ممکن است بدلیل تفاوت آنها در تعداد و اندازه سلول‌های اپیدرمی برگ باشد. لویز-کاستاندا و همکاران (Lopez-Castaneda et al., 1996) نیز گزارش کرده‌اند که دلیل بزرگتر بودن برگ‌های گیاه جو (*Hordeum vulgare*) نسبت به سایر غلات سردسیری، بیشتر بودن تعداد سلول‌های برگ این گیاه می باشد. نامبردگان همچنین عنوان کرده‌اند که نقش سطح (اندازه) سلول‌های اپیدرمی برگ در این زمینه بی تاثیر است.

نسبت سطح برگ تا توسعه کامل کانوپی

نسبت سطح برگ شاخصی مورفولوژیک از میزان برگ در گیاه است و چون با اجزای بالقوه فتوسنتزی و تنفس گیاه سروکار دارد، معیاری از توازن هزینه‌ها میان دخل و خرج گیاه را بدست می دهد. بین ارقام سویا از نظر نسبت سطح برگ نیز اختلاف معنی داری مشاهده شد (جدول ۳). میانگین این صفت برای ارقام مورد بررسی ۸۷/۹ سانتی متر مربع بر گرم بود که دامنه ای از ۷۱/۴ (رقم هیل) تا ۱۰۰/۲ سانتی متر مربع بر گرم (رقم استیل) داشت (جدول ۱). ارقامی که از سرعت توسعه کانوپی بالایی برخوردار بودند نسبت سطح برگ بالاتری نیز داشتند. لذا این ارقام بیشتر مواد فتوسنتزی خود را در اوایل دوره رشد به توسعه و رشد برگ‌ها اختصاص داده‌اند. ریچاردز و همکاران (Richards et al., 1999) نیز یکی از عوامل تسریع استقرار و توسعه کانوپی سویا (*Triticum aestivum*) را افزایش نسبت سطح برگ می دانند.

سرعت ظهور برگ تا توسعه کامل کانوپی

اختلاف سرعت ظهور برگ ارقام سویا تا توسعه کامل کانوپی از لحاظ آماری معنی دار بود (جدول ۱). میانگین این صفت در ارقام مورد مطالعه برابر با ۱۱۱/۱ برگ در روز بود. بیشترین و کمترین سرعت ظهور برگ به ترتیب متعلق به ارقام هاییت و هیل (۱/۲۶۵ برگ در روز) و ویلیامز (۱/۰۰۱ برگ در روز) بود (جدول ۱). ثابت شده است که در بسیاری از گیاهان زراعی سرعت خروج برگ‌ها از جوانه انتهایی چه در شرایط کنترل شده و چه در شرایط مزرعه، در صورتی که رشد گیاه با تنش خشکی یا عناصر غذایی محدود نشود فقط به وسیله دمای هوا کنترل می شود. این مطلب در مورد گیاهان لویا (Loomis and Connor, 1992) و *Phaseolus vulgaris* و چغندر قند (*Beta vulgaris*) (Milford et al., 1985) به اثبات رسیده است، لذا به نظر می رسد دمای مطلوب برای ظهور برگ و گره در ارقامی که از سرعت ظهور برگ بالاتری برخوردارند بالاتر باشد.

عملکرد دانه

عملکرد دانه حاصل از ارقام سویا مورد مطالعه، عملاً آنها را به سه گروه پرمحصول، متوسط محصول و کم محصول تقسیم کرد (جدول ۱). رقم پرمحصول (ویلیامز)، دارای عملکرد دانه ۴۲۹۳/۶ کیلوگرم در هکتار، ارقام متوسط محصول (بی پی، جی کا، کلارک و هارکور) دارای عملکرد دانه بین ۲۸۱۴/۴ و ۳۲۶۲/۴ کیلوگرم در هکتار و عملکرد دانه ارقام کم محصول (هاییت و هیل) کمتر از ۲۰۸۸/۸ کیلوگرم در هکتار بود. علت تنوع ارقام از نظر عملکرد دانه با تفاوت در خصوصیات کانوپی آنها قابل توجیه است.

همبستگی و روابط صفات

ضرایب همبستگی بین مراحل مختلف توسعه کانوپی، صفات مرتبط با آن و عملکرد دانه برای ارقام سویا در جدول ۲ ارائه شده است. بین مراحل مختلف توسعه کانوپی تا توسعه کامل آن همبستگی مثبت و معنی داری وجود داشت که از پس

خور مثبت بین توسعه کانوپی و سرعت رشد در این مراحل ناشی می‌شود. به عبارت دیگر با توسعه کانوپی و افزایش پوشش گیاهی سطح زمین، میزان نور دریافت شده افزایش می‌یابد. افزایش دریافت نور سبب فتوسنتز و سرعت رشد بیشتر می‌گردد، در نتیجه مواد فتوسنتزی بیشتری جهت تولید سطح برگ و ماده خشک (کانوپی) در اختیار گیاه قرار می‌گیرد. با ادامه این روند، کانوپی گیاه نیز سریع‌تر کامل می‌گردد. همبستگی روزهای از کاشت تا ۳۰٪ توسعه کامل کانوپی با عملکرد منفی و کاملاً معنی دار بود. در اوایل دوره رشد، وجود سطح برگ کم علاوه بر محدود کردن دریافت تشعشع خورشیدی، گیاه را نسبت به آفات و عوامل محیطی حساس می‌سازد. سرعت رشد بالاتر و استقرار سریع‌تر گیاهچه‌ها موجب عبور سریع از این مرحله گشته و بقای گیاه (تولید عملکرد) را تضمین می‌کند. همبستگی عملکرد دانه با ۶۰٪ توسعه کامل کانوپی و همچنین توسعه کامل کانوپی نیز منفی و کاملاً معنی دار بود. توسعه سریع‌تر کانوپی سبب کاهش تلفات تشعشعی در داخل پوشش گیاهی شده و گیاه از طریق تولید بیوماس (زیست توده) بیشتر عملکرد را افزایش می‌دهد. بین شاخص سطح برگ و وزن خشک گیاهچه در شروع مرحله نمایی رشد همبستگی مثبت و بالایی ($r=0/96$) وجود داشت. رگان و همکاران (1992) (Regan et al., 1992) نیز همبستگی مثبت و بالایی را بین وزن خشک گیاه و شاخص سطح برگ، ۵۴ روز پس از کاشت در ارقام گندم گزارش کردند. شاخص سطح برگ در شروع مرحله نمایی رشد با روزهای تا ۳۰٪ و ۶۰٪ توسعه کامل کانوپی همبستگی منفی و معنی داری داشت در حالی که وزن خشک گیاهچه در این مرحله فقط با ۳۰٪ توسعه کامل کانوپی همبستگی منفی و معنی دار نشان داد بنابراین سطح برگ در این مرحله نقش بارزتری از وزن گیاهچه روی توسعه کانوپی داشته است. بین صفات سرعت نسبی تجمع ماده خشک و سرعت نسبی

گسترش سطح برگ تا توسعه کامل کانوپی همبستگی مثبت و بالایی ($r=0/95$) وجود داشت. ولی بین صفات مذکور باروزهای تا ۳۰٪ و ۶۰٪ توسعه کامل کانوپی همبستگی معنی داری یافت نشد. اگر چه با روزهای تا توسعه کامل کانوپی همبستگی منفی و کاملاً معنی داری داشتند نتایج ذکر شده تا حدودی مطابق با نتایج لوپز کاستاندا و همکاران (Lopez-Castaneda et al., 1995) می‌باشد. نامبردگان اظهار داشتند که سرعت نسبی گسترش سطح برگ و وزن خشک گیاهچه در اختلاف رشد اولیه سویا و جو در طی ۲۲ روز پس از کاشت نقشی ندارد. در مطالعه دیگری نیز لوپز کاستاندا و همکاران (Lopez-Castaneda et al., 1996) دریافتند که اندازه بذر (یک صفت مرتبط با سطح برگ و وزن خشک گیاهچه در شروع مرحله نمایی رشد) در این زمینه اساسی ترین نقش را داراست. سلطانی و گالشی (۲۰۰۲) نیز با بررسی تاثیر سرعت بسته شدن کانوپی بر روی عملکرد دانه ۱۳ رقم گندم دریافتند که صفات سطح برگ و وزن خشک گیاهچه در شروع مرحله نمایی رشد تا ۵۰ روز پس از کاشت روی توسعه کانوپی تاثیر می‌گذارند و بعد از این زمان نقش معنی داری در توسعه کانوپی ندارند در حالی که تاثیر معنی دار صفات سرعت نسبی گسترش سطح برگ و سرعت نسبی تجمع ماده خشک در طی مرحله نمایی رشد روی توسعه کانوپی، ۵۰ روز پس از کاشت ظاهر می‌شود و قبل از این زمان تاثیر این دو صفت روی توسعه کانوپی معنی دار نیست. با توجه به نتایج مذکور می‌توان مرحله نمایی رشد (روزهای از کاشت تا توسعه کامل کانوپی) را به دو بخش تقسیم کرد: ۱- بخش آغازی که از زمان کاشت، شروع و تا حدود ۵۰ الی ۶۰ درصد توسعه کامل کانوپی ادامه می‌یابد. در این مرحله، صفات شاخص سطح برگ و وزن خشک گیاهچه در شروع مرحله نمایی رشد بیشترین تاثیر را روی توسعه کانوپی دارند. ۲- بخش انتهایی که از ۵۰ الی ۶۰ درصد توسعه کامل کانوپی شروع و تا توسعه کامل کانوپی، ادامه می‌یابد. در

۵۲

www.SID.ir

این مرحله صفات سرعت نسبی گسترش سطح برگ و سرعت نسبی تجمع ماده خشک در طی مرحله نمایی رشد، بیشترین تاثیر را روی توسعه کانوپی دارند بنابراین با بهبود صفات مذکور می توان به توسعه کانوپی سرعت بخشید ولی متاسفانه همبستگی منفی و شدیدی بین صفات شاخص سطح برگ و وزن خشک گیاهچه در شروع مرحله نمایی رشد با صفات سرعت نسبی گسترش سطح برگ و سرعت نسبی تجمع ماده خشک تا توسعه کامل کانوپی، مشاهده شد (جدول ۴) که ممکن است ناشی از پیوستگی ژنتیکی (سلطانی و گالشی ۲۰۰۲) باشد. بنابراین لازم است در این زمینه تحقیقات بیشتری صورت گیرد تا مشخص شود که آیا این همبستگی منفی ناشی از پیوستگی ژنتیکی است اگر جواب مثبت بود اصلاح گران بایستی به دنبال موتان هایی بگردند که در آنها این پیوستگی وجود نداشته باشد و اگر در این زمینه هم موفقیتی حاصل نشود به ناچار بایستی دو تا از صفات مذکور انتخاب، و تلاشها در جهت بهبود آن صفات متمرکز شوند. همبستگی صفات متوسط هر برگ و نسبت سطح برگ تا توسعه کامل کانوپی با تمام مراحل توسعه کانوپی و همچنین با عملکرد دانه معنی دار بود (جدول ۴) لذا با بهبود این صفات نیز از طریق کارهای اصلاحی می توان سرعت توسعه کانوپی و همچنین عملکرد دانه را افزایش داد.

جدول ۱- مقایسه میانگین مراحل مختلف توسعه کانوبی تا توسعه کامل آن، AL (شاخص سطح برگ در شروع فاز نمای رشد)، BL (سرعت نسبی گسترش سطح برگ تا توسعه کامل کانوبی (مترمربع بر مترمربع بر درجه-روز رشد))، AW (وزن خشک گیاهچه در شروع فاز نمای رشد (گرم بر مترمربع))، BW (سرعت نسبی تجمع ماده خشک تا توسعه کامل کانوبی (گرم بر گرم بر درجه-روز رشد))، LA (متوسط سطح هر برگ تا توسعه کامل کانوبی)، LR (سرعت ظهور برگ تا توسعه کامل کانوبی (روز))، LAR (نسبت سطح برگ) و عملکرد در سویا

Table 2. Mean comparison of different stages of canopy development to canopy full development, AL (leaf area index in beginning of exponential growth phase), BL (relative leaf area development rate to full canopy development), AW (seedling dry weight in beginning of exponential growth phase), BW (relative growth rate to full canopy development), LA (average of individual leaf area to full canopy development), LR (leaf emerging rate to full canopy development), LAR (leaf area ratio to full canopy development) and seed yield in soybean.

عملکرد دانه (کیلوگرم)	LAR	LR	LA	BW	AW	BL	AL	روزهای تا توسعه کامل کلونبی	روزهای تا 60% توسعه کامل کانوبی	روزهای تا 30% توسعه کامل کانوبی	رقم Cultivar
3100.8 ^b	100.2 ^a	1.023 ^c	8.49 ^a	0.0858 ^{ab}	10.284 ^{ab}	0.0605 ^{bc}	0.444 ^{ab}	43.2 ^{bc}	29.6 ^e	17.6 ^{de}	Steel
3084.4 ^b	94.2 ^{ab}	1.102 ^{bc}	7.53 ^{ab}	0.0803 ^{ab}	9.420 ^{ab}	0.0627 ^{bc}	0.384 ^{abc}	42.1 ^{bc}	30.4 ^{de}	18.4 ^{de}	BP
2836.8 ^b	89.4 ^{bc}	1.078 ^c	7.23 ^b	0.0693 ^b	15.396 ^a	0.0539 ^c	0.540 ^a	47.6 ^a	32.3 ^{cd}	18.3 ^{de}	JK
2814.4 ^b	91.8 ^b	1.067 ^c	7.02 ^b	0.0891 ^a	7.116 ^b	0.0748 ^a	0.240 ^c	42.8 ^{bc}	32.1 ^{cd}	22.8 ^{bc}	Klark
4293.6 ^a	95.4 ^b	1.001 ^c	8.34 ^a	0.0858 ^{ab}	9.588 ^{ab}	0.0671 ^{ab}	0.372 ^{abc}	40.1 ^c	30.1 ^e	16.1 ^e	Williams
1968.2 ^c	75.6 ^c	1.265 ^a	5.73 ^c	0.0814 ^{ab}	9.012 ^{ab}	0.0616 ^{bc}	0.324 ^{bc}	45.6 ^{ab}	34.2 ^b	24.4 ^b	Habit
3262.4 ^b	85.2 ^{cd}	1.089 ^c	7.05 ^b	0.0847 ^{ab}	8.232 ^b	0.0649 ^{bc}	0.336 ^{bc}	40.8 ^c	32.8 ^{bc}	20.4 ^{cd}	Harcor
2088.8 ^c	71.4 ^c	1.265 ^a	5.64 ^c	0.0825 ^{ab}	6.504 ^b	0.0682 ^{ab}	0.192 ^c	47.6 ^a	37.6 ^a	28.4 ^a	Hil

Mean followed by similar letters in each column are not significantly different. میانگین‌های دارای حروف مشابه در هر ستون مطابق آزمون دانکن در سطح ۵ درصد اختلاف معنی داری ندارند.

جدول ۲- ضرایب همبستگی ساده بین مراحل مختلف توسعه کانوپی، صفات مرتبط با آن و عملکرد دانه در سویا

Table 3 - Correlation coefficients between different canopy development stages, related traits of it and seed yield in soybean.

صفت	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1- روزهای تا 30٪ توسعه کامل کانوپی canopy development	1										
2- روزهای تا 60٪ توسعه کامل کانوپی canopy development	0.84**	1									
3- روزهای تا توسعه کامل کانوپی development	0.48*	0.65**	1								
4- شاخص سطح برگ در شروع مرحله نمایی رشد beginning of exponential growth phase	-0.68**	-0.45*	0.25	1							
5- سرعت نسبی گسترش سطح برگ تا توسعه کامل کانوپی relative leaf area development rate to full canopy development	0.21	-0.10	0.63**	-0.85**	1						
6- وزن خشک گیاهچه در شروع مرحله نمایی رشد weight in beginning of exponential growth phase	-0.52*	-0.21	0.25	0.96**	0.81**	1					
7- سرعت نسبی تجمع ماده خشک تا توسعه کامل کانوپی growth rate to full canopy development	0.21	0.14	-0.61**	-0.81**	0.95**	-0.91**	1				
8- متوسط سطح هر برگ تا توسعه کامل کانوپی average of individual leaf area to full canopy development	-0.75**	-0.82**	-0.45*	0.41*	-0.11	0.18	0.13	1			
9- سرعت تولید برگ تا توسعه کامل کانوپی leaf emerging rate to full canopy development	0.27	0.19	-0.21	-0.52*	0.31	-0.32	0.29	-0.48*	1		
10- نسبت سطح برگ تا توسعه کامل کانوپی leaf area ratio to full canopy development	-0.71**	-0.89**	-0.62**	0.25	0.11	0.21	0.27	0.91**	-0.47*	1	
11- عملکرد دانه Seed yield	-0.79**	-0.69**	-0.65**	0.25	0.13	0.17	0.22	0.67**	-0.29	0.75**	1

* و ** به ترتیب دارای همبستگی در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد.

* and ** significantly at 0.05 and 0.01 probability, respectively.

References

منابع

- سلطانی، ا. ۱۳۷۷. کاربرد نرم افزار SAS در تجزیه‌های آماری (برای رشته‌های کشاورزی). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- کوچکی، ع. و غ. سرمدنیا. ۱۳۷۹. فیزیولوژی گیاهان زراعی. ترجمه. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- قاسمی گلعدانی، ک.، ح. صالحیان، ف. رحیمزاده خوبی و م. مقدم. ۱۳۷۵. اثر قدرت بذر بر سبز شدن گیاهچه و عملکرد دانه سویا. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی. شماره ۳. پاییز ۷۵.
- Loomis, R. S, and D. J. Connor. 1992. Crop ecology: Productivity and management in agricultural systems. Cambridge Univ. Press, Cambridge.
- Lopez-Castaneda, C., R. A. Richards, and G. D. Farquhar. 1995. Variation in early vigor between barley and wheat. Crop Sci. 35: 472 – 479.
- Lopez-Castaneda, C., R. A. Richards., G. D. Farquhar, and R. E. Williamson. 1996. Seed and seedling characteristics contributing to variation in early vigor among temperate cereals. Crop Sci. 36: 1257 – 1266.
- Milford, G. F. J., T. O. Pocock., Y. J. Rile, and A. B. Messem. 1985. Analysis of leaf growth in sugar beet 3. leaf expansion in field crops. Annals of applied Biology. 106: 187 – 203.
- Rawson, H. M, and J. H. Hindmarsh. 1983. Light, leaf expansion and seed yield in sunflowers. J. Plant. Physiol. 10: 25 – 30.
- Rebetzke, G. J, and R. A. Richards. 1999. Genetic improvement of early vigor in wheat. Aust. J. Agric. Res. 50: 291 – 301.
- Regan, K. L., K. H. M. Siddique., N. C. Turner, and B. R. Whan. 1992. Potential for increasing early vigor and total biomass in spring wheat. II. Characteristics associated with early vigor. Aust. J. Agric. Res. 43: 541 – 553.
- Richards. R. A., A. G. Codon, and G. J. Rebetzke. 1999. Traits to improve yield in dry environments In: Reynnds, M., I. Ortiz-Monasterio. and A. McNab, (Eds.) Applying physiology to wheat breeding Mexico: CIMMYT.
- Soltani, A, and S. Galeshi. 2002. Importance of rapid canopy closure for wheat production in a temperate sub-humid environment: Experimentation and Simulation. Field Crop Res. 27, 197-205
- Tekrony, D. M, and D. B. Egli. 1991. Relationship of seed vigor to crop yield: A Review. Crop Sci. 31: 816 – 822.
- Wilson, D. 1983. Breeding for morphological and physiological traits. In: K. J. Frey (Editor), Plant Breeding II. Iowa State University Press, Ames, IA, P. 233 – 290.